

La Veu d'Inca

REDACCIO I ADMINISTRACIO
Murta, 5.—INCA.

Any 1

SETMANARI POPULAR
INCA 16 OCTUBRE 1915

Núm. 42

PAGAMENT A LA BASTRETA
Un trimestre Una pesseta

DIGNIFICACIÓN DE LA MEDICINA

XI

Hemos ya hecho observar que la explotación es más infamiosa, y al mismo tiempo más factible, para el médico indigno que dedica a ella sus aptitudes y su saber que no para el mismísimo curandero que las leyes persiguen y castigan. Este llega alguna que otra vez a la cárcel y aquel acaba por ostentar, alguna que otra vez, cargos honoríficos en la sociedad.

Algo hay todavía que añadir y que agrava la cosa, por lo que al médico se refiere, y es que hay explotaciones que puede este llevar a cabo, solo por el hecho de poseer el título, y estas son completamente imposibles al curandero.

Para mayor comprensión pondré dos ejemplos:

Supongamos que muere una señora dejando encargo de que su cadáver sea trasladado al cementerio de su pueblo natal, donde descansan los restos de sus antepasados. La familia deseando cumplir con el encargo de la difunta, pide noticias sobre los trámites necesarios para efectuar el traslado del cadáver.

Supongamos que se entera el Subdelegado del partido y se traslada el mismo día a la casa mortuoria, acompañado de un amigo de la familia que viste hábito talar y resulta por lo tanto una garantía de la buena intención que motiva la visita.

Supongamos que no queda en ella todo solucionado, y que al día siguiente los agentes de la Autoridad detienen en la carretera el féretro, antes de entrar en la población donde ha de quedar depositado.

Supongamos que sorprendidos por tan extraordinario acontecimiento procuramos enterarnos de lo ocurrido y que un hijo de la difunta nos dice. «Que en la tarde del día del fallecimiento de su Sra. madre, estuvo de visita en la casa mortuoria el Subdelegado del partido, a quien la familia no conocía personalmente; que este expuso muchas dificultades que había para poder efectuar el traslado del cadáver, ofreciéndose a zanjarlas satisfactoriamente, a condición de que la familia le abonara mil pesetas; que no estuvo la familia conforme con el abono de tantas pesetas, y con tal motivo, insistió el Subdelegado en las dificultades y gastos imprescindibles y haciendo obse-

quo de la mitad de la proposición primera, ofreció solucionar el asunto por 500 ptas.; que no aceptando tampoco la familia esta segunda proposición, aquel manifestó categóricamente la imposibilidad de efectuar el proyectado traslado del cadáver. En vista de ello marcha precipitadamente a la capital uno de la familia para arreglar en el Gobierno civil los documentos necesarios, según es costumbre en tales casos, y una vez provistos de los documentos pertinentes al caso y de la autorización gubernativa para el traslado, emprenden la marcha con el cadáver acompañados del médico que había certificado la defunción. Antes de entrar en el pueblo de su destino son detenidos en la carretera por agentes de la Autoridad, quienes sin examinar documentación alguna y sin atender a las indicaciones del médico que acompaña el cadáver, exigen la detención, usando de toda su autoridad. Finalmente cansados de esperar y sublevados los acompañantes ante el atropello de que se consideran víctimas, emprenden la marcha hasta el cementerio donde debía depositarse el cadáver de la finada» Esta sería una explotación con muchos agravantes, y resulta muy evidente que un curandero no podría intentar explotaciones en asuntos de esta índole.

Supongamos que se trata de un herido y que el Juez encarga a un médico que al mismo tiempo es Subdelegado, vea si o no debe ser dado de alta y si quedará completamente curado de las heridas que le infirieron.

Supongamos que el médico procura entenderse con el agresor y que le exige 500 pesetas para dar el alta al herido; que no conformándose el agresor y lamentando la mayor responsabilidad en que ha de incurrir si el alta se demora, acaban ambos por solucionar diferencias y convienen en una transacción comprometiéndose a pagar el agresor al médico 250 pesetas.

Es también evidente que un curandero no podría intentar esta explotación en un asunto judicial. Estas explotaciones solo puede llevarlas a cabo un médico, denigrando el título que ostenta, y manchando la dignidad de la profesión que ejerce.

Los que hacen sistemáticamente un mal uso de la profesión médica no tienen derecho a pedir que con el velo de una excesiva prudencia, vayan quedando un día y otro

encubiertos sus abusos profesionales. Según este sistema sería completamente imposible aspirar a la dignificación de la Medicina.

Hay que hacer un llamamiento general, no tan solo a los profesionales dignos, sino también a todas las personas honradas a fin de poder intentar el saneamiento moral de la profesión médica. Aunque solo fuera de paso, podría aquí añadir que este saneamiento debería hacerse extensivo a otras profesiones; por cuanto conocemos bien a algún profesional que no es de Medicina, cuya moralidad es tan deficiente que bien mereciera ser expulsado del cuerpo a que pertenece y desposeído de la toga que un día le fué impuesta para que certificara con rectitud y veracidad.

Descartando a los que menos directamente nos interesan y concretándome a los que ejercen la profesión médica, quiero hacer hincapié en la necesidad, y hasta en la obligación que tienen todas las clases sociales de procurar el mejoramiento científico y moral de la Medicina, atendiendo a los altos fines sociales que le están encomendados.

Todas las personas que tienen decencia, dignidad, honradez, deben procurar la dignificación de la Medicina y los que carecen de estas cualidades también deben procurarla, aunque solo sea por la salud y bienestar de sus padres, de sus hijos, o de ellos mismos.

Sebastián Amengual.

(Continuará)

UN SOMNI

Deixa entrar un raig de llum
la finestra mal tancada
hi he sentit com un perfum
d'una dolça matinada.

Ont regnava la frescor
d'una nit del tot finida,
s'hi gaudia la claror
que's imatge de la vida.

Mes parpelles s'han obert
al entrar la llum del dia;
m'he sentit, sobtat, despertar,
quant el somni en corpenia!

En la trista solerat
alfre goig Déu no m'envia.

Sabeu més felicitat?
Hi ha ningú que no somni?

Ves he vist al costat meu
recordant punyents agravis
i he fruit la nostra veu
i la mel de vostres llavis.

Oh, quin somni benhaurat!
Perquè fos tot ell certesa
daría l'eternitat
ont s'hi migra ma tristesa!

Esvaint-vos com el fum
heu fugit d'entre mos brassos;
ha bastat un raig de llum
per desfer tant doços llassos.

S'és desfeta la visió
per a mi tant benvolguda
l he perdut... una il·lusió,
i altre cop vos he perduda!

Per qué, doncs, m'he despertat!
quant la sort m'afavoria,
despertar a la veritat
no és amarga fellonia?

Quant mon ànima's consum
sens alé d'una esperança,
a qué ve aquest raig de llum?
Il·lumina una anyorança!

EMILI.

MANIFESTACIÓ DE CATALUNYA

Diuenge passat tengué lloc a Barcelona una Assamblea que acabà amb una manifestació grandiosa com poques n'havia presenciada aquell poble gran, que viu pel seu engrandiment. Totes les classes socials, tots els partits polítics s'ajuntaren en un bloc immens a on batagava l'esperit de Catalunya per manifestar davant el Govern i Espanya entera la seva aspiració i la seva voluntat sempre rebuffada.

Va ésser gros de tot. El mateix Governador de Catalunya va telegrafiar que serien uns 20.000 els manifestants. S'hi adheriren 845 Ajuntaments, 545 corporacions de Barcelona i el 99 per 100 de les nombríssimes societats obreres. De fora, deixant a part les comarques lleidatanes que casi totes les societats e-hi tenfen representació, s'hi adheriren més 250 entitats. E-hi havia adhesions de les Amèriques, de Paris fins de les trinxeres de la guerra Europea; i és que els catalans per onsevulla es trobin duen al cor el foc de la Patria.

A continuació insertam les conclusions objecte d'aquella gran manifestació i que varen ésser acordades per aclamació en la magna Assamblea.

Primera. La conducta del Govern en relació amb els greus problemes que a l'economia planteja la guerra europea, mereix la protesta de tots els elements polítics i de totes les organitzacions econòmiques, patronals i obreres que concorren a l'Assamblea.

Segona. Aquesta Assamblea referma una vegada més la voluntat de tots els elements que la constitueixen de treballar per a la consecució de les Zones neutrals, dels bons a l'exportació, d'una organització de crèdit que faciliti la seva més lliberal utilització per a la indústria, el comerç, l'agricultura, les institucions obreres i de totes les altres solucions que des del començ de la guerra europea ve reclamant Catalunya encaminades a que l'economia general espanyola, no solament no quedi perjudicada, sinó que surti enfortida d'aqueix gran conflicte que avui frontolla l'economia mundial.

Tercera. L'Assamblea acorda demanar la reunió immediata del Parlament, que no deu haver de tancar-se mentre no hagi aprovat el sistema de reformes que permeti a la producció del país arribar a la seva màxima potencialitat i a la més completa adaptació a les condicions creades per la guerra.

Quarta. L'Assamblea confia als parlamentaris catalans la missió de trametre a les Corts l'apellació que fan avui els representants del capital i del treball reunits davant del perill comú i els recomana que siguin prudents, enèrgics i obstinats i que no reculin davant de cap resolució, per dolorosa que sigui, amb la seguretat de que tendran tota la nació darrera seu.»

TUDATS!!

Deien que eren tant i tant llets i tocats de bon gust! Uii! En sos desset fins en devuit anys, Deu sab lo que ja havien lletgit! Bons caps de colla!

Eren dels més constants socis del *Centre de Desequilibrats*, que s'aboca a la plassa, centre de vellards i d'atlotells estantissos.

I allà, esclataven amb tofa sa força sa ilesesa esveuvada i brossenca.

Allà, havent-les amb un estol decadent i corcat de vells garruts ja brillaven per l'agudesa del seu desenfreiment.

Els, etzibant sense tò ni sò paraules cultes, robades d'una novel·la física; ells vincladiços com un jonc vert i trencant el davant del seu sigle p'el vestuari estremós i mai vist; ells, semblant un ramellet d'heliotrop o de violeta, cullit de l'hora; ells, repetint molestament, ara i suara, hores i més hores, un cuplet mal intencionat, per no tenir potencia de parlar de coses series; ells parlant a lo millor amb infladura un castellà qui fa plorera; ells — devall devall ho deien — al·lots i tot de bordell;... amb tot amb això qualcú hi veia la llevor d'un renovellament gran d'il·lustració i cultura!

El poble de X estava salvat! El seu caràcter franc i ple de seny de l'any pruè, quedava tacat de mort de l'infladura, de l'estufera, de la corrupció del sigle del progués!

Aqueixa lenta transformació se desplega va arreu arreu, dins l'aristocràcia, dins la

burguesia, dins la menestralia i dins el populatge; però sobre tot dins la classe que avui pomposament i sense sentit diuen la classe dels *intel·lectuals*.

Dins el cenacle d'aquests, idò, estaven els meus amics d'un temps, En Toni, En Peret i En Xim, tots tres batxillers encara bassencats.

Aplegats amb ells hi anaven escrivanets, improvissats, joves amb títol de contadors de negoci a la menuda, jovencells sense ofici ni benefici; la flor del poble, els homes de demà.

Picat del desig de sebre quin grau feien les vel·lava que se posassen a tir.

Un horabaixa passaren tot xaravel·los i en dia faner, semblaven senyors, tan entonats anaven!

—Oh! Bones tardes, amics! Seisvos i pendrem un poc la fresca! Ah! no esperava jo una visita tan agradable! Ell no voleu sebre res dels amics d'un temps!

—Ja hu veus! Juanet! i com hu passes!

—Un be de Deu, fillets! Oh! també pareix per vostres cares tan xalestes que no vos manca benestar!

—Ja hu crec! Sempre com ara!

—I aquestes revistes que duis entre mans? Bono! sempre els mateixos! Art i literatura!

—No, són el *Mundo Gráfico* i es darrer *Gallet*! Meam! un no sab que ha de lletgir amb un poc de sal! Tu mos hauries de deixar qualque novel·la bona, i poesies d'aquelles més vitenques, no'n tens?

—Ja m'ho han dit que ereu tant lletgidors! però alerta an el lletgir: amb punts i amb hores i de bona qualitat com el menjar! Aquest Toni! qui hu diria que fos aquell escolanet dels diumenges tan coneixementós! Per mi és sortit fadrí abans d'hora!

Riu que riu respòn. —Que no trobes que feim bonda?—

Havia posat el dit dins la llaga!

A la claror dels fanals se entornaven amb un manadet de llibres, contents contents com una espigoladora que, estrenyent el blat novell, somnia la coca amb confitura de les festes!

**

Era un horabaixa d'estiu.

Carretera avall assaboriem el passeig lentament com un qui pren glop a glop un tassó de vi ranci.

Els crits de les valzies i oronelles, fent la darrera revivalla, qui les vos podria ponderar?

El goig d'un esbart d'al·lots que damunt una era de ran del camí, alsaven miloques i estels, amb un fanalet a la coa, qui'l vos podria pintar?

Vos sentíeu anegats dins una mar deliciosa de perfums de tota casta dels camps assaonats i madurs!

Alabat sia Deu! vos sortia tot aixerevit de la boca, per escometre la llarga taringa de carros de feina, estibats de sacs, de paniers olorosos de fruita, i de caparrins d'infants en brassos de madones ben llevents i d'amos venerables.

Vellsets damunt un ase embeassat, cabre-

reis conduïnt una guarda ben travessadisa, dones a peu i amb un paner ansa per ansa, i al·lotells amb un cercol i descalsos, fruïnt lo frescor de la pols de la carretera, i madona lluna guaitant amatenta desde el puig per vel·lar la plana quant dormen els pagesos i somnién els pastors, tot tot, reviscolava aquell paisatge sempre humil i sempre delitós.

Era l'hora de l'esclat del sentiment i de la compenetració dels cors.

**

—I com vos han agradat aquests llibres?

—Pse! i bé.

—No vos ha entusiasmat aquell càntic sublim de Sant Francesc al *Germà Sol* entonat a l'hora de la mort? Es diví!

—Be! però...

—I aquells entusiasmes que flametgen de les estrofes de Mossèn Costa?

—Si! estàn be!

—La novel·la vos fa més a voltros! eh?

—Si, és lo que més mos agrada.

—Idò aquelles contarelles del P. Van Trich que són tan agradoses y tan dolçament emocionants vos hauràn saciats! I aquelles altres de Villoslada!...

—Què vols que te diga? les trobam fades!

—Fades! i a on voleu més raig de sentiment i d'emoció pura! No vos comprene! i què lletgeu?

—Per un qui ha lletgit En Zola, En Dumas, En Rousseau, i una partida de follatins anònims *ejusdem fufuris*, tot això són jocs an es ventre. Comprenem que deu esser bo i tot lo que vulgues, però la mel no es feta per sa boca de s'ase.

—Però, i d'on treis aquesta fal·lera?

—Oh! Bon Jesús! A la Llibreria del Carrer Major n'hi ha per na Bet i sa mare. I ademés En Barbó mos ne proveeix de ben barato, i uns mos ho deixam amb altres.

Vaig, romandre de pedra! Allò fou un llamp que'm descubria un abisme de negrures. Tudats!— vaig exclamar!— tudats de cor i pensa.

Llavors ma semblaren poncelles mosties en mig d'un jardí florit; fruita podrida en mig de la confitura d'un fruiterar madur; carts secs i polsosos de ran del camí devora la verdor d'un prat frescal, el rebuig de tot! Tudats!

Son massa fades! Ja hu comprene! No les basta una impressió estètica qualsevol, això és mel; necessiten la tràgica punyida d'una passió avalotada i brutalment criminal; el seu ensansament d'orats necessita un reactiu ben fort per esser somogut, amb a la morfina que mata i adelita...

**

Tornàven al poble casi casi mújols...

No les havia convençuts que deixassen aquestes matzines per prendre bona vianda.

El camp me pareixia trist i tot...

I absort en la pàlida faror dels fanals del poble llunyedà, pensava d'on vendria la salut...

UN CREUAT.

Un maravilloso escudriñador de las estrellas: la Célula de Potasio en Astronomía.

A los efectos del sol sobre nuestro planeta nadie hay ciertamente que pueda permanecer ajeno, ni son menester aparatos delicados para ponerlos de relieve. Pero, una estrella ¿qué puede hacernos? ¡Cuántos millones y millones de lejanos mundos no pasan por encima de nuestras cabezas en las profundidades del espacio, sin que ni siquiera nuestros ojos puedan distinguirlos!

Esto no obstante, la Astrofísica nos va revelando muchos secretos sobre los astros, su constitución, movimientos, variaciones y hasta algo de su historia, y es que lo que no ven nuestros ojos por lo débil de la luz que nos envía, puede dejar un puntito en la placa fotográfica, y recogida por una lente y llevada al espectroscopio, al bolómetro y a la cédula de potasio, nos dejará registradas, antes de desvanecerse, la edad, la temperatura y movimiento del lejano astro de que llegó después de un viaje en el espacio de siglos.

Estas maravillas de la aplicación de la célula de potasio al análisis físico de los astros, las describe en dos hermosos artículos el sabio físico P. Luis Rodés, del Observatorio del Ebro, Tortosa, en los números 91 y 93 de la tan acreditada revista de vulgarización IBÉRICA.

MÁXIMAS ÚTILES

He aquí diez máximas, de origen norteamericano:

- 1.ª No esperéis el momento favorable: creadlo.
- 2.ª Dése á un hombre resolución e instrucción, y no habrá quien pueda limitar el número de sus buenos éxitos.
- 3.ª No tengáis otra preocupación que la de elegir una carrera. ¿Para qué sois aptos? Esta es cuestión del día.
- 4.ª Concentrad toda vuestra energía en un solo fin inmutable. No os dejéis arrastrar en vanas vacilaciones. No penséis en muchas cosas, sino en una sola, pero tenazmente.
- 5.ª Presentaos bien. El hombre que tiene buenas maneras, puede pasarse sin grandes riquezas; todas las puertas se le abren, y donde quiera puede entrar sin pagar.
- 6.ª Respetaos a vosotros mismos y tened confianza en vuestro valer, es el mejor medio de que se la inspiréis a los demás.
- 7.ª «Trabaja o muere,» es la divisa de la naturaleza. Si dejáis de trabajar, moriréis intelectual, moral y físicamente.
- 8.ª Sed apasionados por la exactitud... veinte cosas a medio hacer, no valen lo que una hecha del todo.
- 9.ª Vuestra vida será la que os hagáis. El mundo no nos devuelve más que aquello que le damos.
10. Aprended a sacar provecho de los fracasos.

ECOS DE CA-NOSTRA

PRIMERA FIRA. — Dia 24 d'octubre, quart diumenge del mes, se celebrará la primera de les fires d'Inca.

RESTABLIMENT.—D.ª Francisca Gelabert esposa de D. Juan Mir (Fill) que aquest estiu passat és estada víctima de greu malaltia a la Ciutat de Mallorca, ja torna ésser per Inca restablerta de les seves dolencies.

Mos ne alegam ferm, fent vots per la conservació de la seva salut.

LLECENCIAMENT.—Dijous foren llicenciats els reclutes de cupo del Regiment d'Inca que han acabat de prendre l'instrucció militar an aquesta Guarnició.

I ben contents que s'en anaven!

PELEGRINACIÓ.—Pel tercer diumenge de novembre, dia 21, se prepara una pelegrinació de terciaris al santuari de Cura, del puig de Randa, amb motiu del VI centenari del Beat Ramón Lull.

Per aquesta romaria acaba de compondre un himne, ben hermós, Mossen Bernat Sales, a una lletra del Dr. Costa, feta per les pelegrinacions del centenari a Cura.

SEMBRES.—Després de les darreres aigos fetes aquesta tardor, nostros pagesos aprofiten el bon temps d'aquesta setmana per adelantar les feines del camp, comensant ja arreu arreu a sembrar, ara qui la saó los convida a fer a hora bona tasca de profit.

PER A L'HIVERN.—El famós sastre de Ciutat D. Manuel Plaza,—Cadena de Cort cantonada en la plaça de Santa Eulalia—mos participa haver rebut una triada col·lecció de trajos i abrics per a la vinenta temporada, i que abmet, al mateix temps, talls de mudades per la seva confecció, i tendrà a gran honra i esment tots els encàrrecs que li facin.

ACADEMIA.—An el carrer de la Gloria (casa de correus, 2.º pis) s'és uberta una Acadèmia de confeccions i en especialitat en tall de patrons sistema *Simón* per a senyorettes dirigida per la Sta. D.ª Cecilia Gallego, que, ademés, darà llissons a domicili per major comoditat de ses favoridors, procurant fer el gust d'elles dins sa moda dels últims figurins.

Agraïm a la Sta. Gallego la circular que mos ha posada, oferint nos els servicis del seu establiment.

ELECCIONS.—Segons estàn enterats per les vinents eleccions Municipals els reitgadors seràn proclamats per l'article 29 de sa llei electoral. La compostura s'ha feta baix la basse de donar 4 reitgadors al partit lliberal i 3 an el conservador idòneo.

En surten de l'Ajuntament 4 conserva-

dors o mauristes i tres liberals. Dels primers sols tocava sortir-ne 8; però D. Pere Cortés, Maurista, s'ofereí a sortir en lloc de retgidor que havia de sortir per sort, resultant de tot això, que'ls liberals en ganancien 2: un que'n surt manco i un que n'entra més en el si del Ajuntament.

La Joventut Maurista no estant conforme amb aquestes componendes anit passada tengué Junta General amb fi d'anar a ses urnes. E-hi va haver diferents parers no arribant a un acord; però que és facil que de resultes d'això vengui la dissolució de la societat.

Está probada en los artríticos la eficacia real y verdadera de la «Piperazina Dr. Grau», puesto que cura reuma, arenillas, mal de piedra, ciática, gota, cólicos nefríticos, neuralgias, etc. Es el mejor disolvente del ácido úrico.

MERCAT D'INCA

Preus que retgiren a nostro mercat

Bessó	a	95'00	el quintá
Blat	a	20'00	la cortera.
Xexa	a	22'50	id.
Sivada	a	09'00	id.
Id. forastera	a	08'50	id.
Ordi	a	10'00	id.
id. foraster	a	10'50	id.
Faves pera cuinar	a	27'00	id.
id. ordinarias	a	20'00	id.
id. per bestia	a	10	id.
Blat de les Indies	a	16'00	id.
Fasols	a	30'00	id.
Monjetes de confit	a	50'00	id.
id. Blanques	a	45'00	id.
Siuons	a	30'00	id.
Garroves	a	06'50	

LLIBRERÍA Carré de la Murta número 5.—Inca.

Diverses Obres Rebudes

Procedents de la Casa Seix i Barral Herms, hem rebut material d'Ensyança moderníssim que detallam a continuació:

Geografía Humana por A. J. Herbertson, MM., Ph. D. Profesor de Geografía de la Universidad de Oxford y F. D. Herbertson, D. A. de Londres traducida por Juan Palau Vera — 2 ptes.

Gramática de la Lengua Castellana por Manuel Montoliu Licenciado en Filosofía y Letras, Ex-alumno del Seminario Románico de la Universidad de Halle A. S. (Alemania)—Primer grau, 1'50; segon grau, 1'75; i tercer grau, 2'50.

Aritmética por D. Juan Palau Vera Licenciado en Filosofía, Fundador y Director que fué del Colegio Mont d'Or.—Primer grau, 1'50 ptes; segon, 1'75; i tercer, 2.

Geografía (Estudios de las formas) por D. Juan Palau Vera, Licenciado en Filosofía, Fundador y Director que fué del Colegio de Mont d'Or. Ilustracions de C. B. Nualard.—2 ptes.

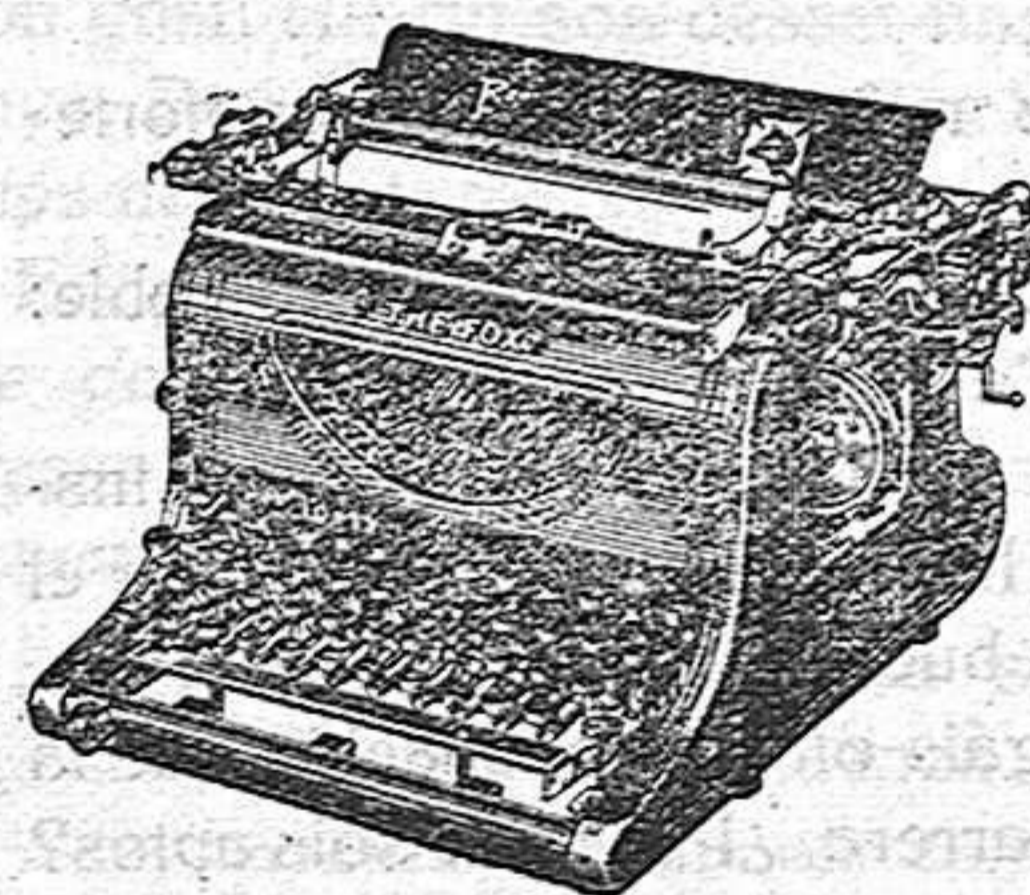
Dibujo elemental. (Método educativo basado en modernos principios pedagógicos) C. B. Nualart.—100 quaderns 15 ptes.

Ejercicios de Geografía Estudiar jugando.—Son uns mapes que tenen les regions o provincias separades i els alumnes les retallen i després les ajunten formant el mapa relatiu.—100 quaderns 15 ptes.

Cuadernos Geográficos Planisferio y de España—Tenen 10 mapes i valen 50 cents.

Método moderno de caligrafía *Inglesa*. El único basado en los modernos principios pedagógicos. Elegante Letra, clara, rápida y expresiva.—100 quaderns 10 ptes.

Escritura práctica *Norte americana*. Letra continua y sin perfiles, higiénica fácil clara, rápida y elegante.—100 quaderns 10 ptes.

Máquinas de escribir FOX modelo 24, de escritura visible.

La más fuerte y la que reúne más ventajas de todas las máquinas

de escribir. A quien nos pruebe lo contrario le regalaremos una.

¡¡Última creación Norte Americana!!

Representante con depósito:

Vda. de JOSE F. CASTELLA

Plaza del Mercado, 17.—INCA.

CAIXISTA

An aquesta imprenta se necessita un caixista que ja sabí fer feina.

Diataris per a 1916

CONTENEN DATES DE

Madrid, Barcelona, Valencia
Sevilla i Ciutat de Mallorca.

Llibrería del Carrer de la
= Murta 5.—INCA.

CASA con co. ral situada en la carretera de Alcudia para alquilar.

Darán razón en la misma núm. 7.

VENTA

Se venden; la casa número 4 de la calle de la Rosa en esta ciudad; y una porción de tierra sita en este término y pasage camino antiguo de Llubí llamada "Son Ramis,, de «Can Morey», propia de Guillermo Pujadas Ramis (a) Fideu, mide 7 cuarterones 40 destres, plantada en parte de viña y el resto dedicada a cultivo y arbolado.

Para informes, a su apoderado **Juan Pieras Ramis** en esta ciudad, General Luque 77.

REDUCCIONS

CARTELLS de Reducció de Kilos a lliures—
En papé una peseta; en cartó 1'75.

REDUCCIO de Kilos a arroves, lliures i unces al estil de Mallorca p'en Bartomeu Ramis. 20 centims.

REDUCCION de Kilos a libras y ralesimas. Contiene, además, las reducciones de cuarteras a hectolitros, de canas a metros y de metros a canas con sus divisores—30 cents.

REDUCCION de Kilos a quintales, arrobas y libras con las reglas para hacer cuentas por Juan Vidal, Maestro de la Escuela Nacional de Llubí. Una 25 cent.

Llibrería del Carrer de la Murta.—Inca

Tip. Durán.—Inca.

PLANCHADO

ALEMÁN

Se lavan y planchan **Cuellos, Puños y Camisas**. Preferimos se entreguen la prendas sucias o sea sin lavar.

Precios

Cuellos todas las formas a 10 céntimos uno.
Puños id, id. a 10 céntimos par.
Camisas de 20 a 40 céntimos según forma.

Sucursal en Inca = Sastrería y Camsería de **FLORENCIO PRAT** = Mayor 6, 8, 10 = P. del Sol, 1 y 2,